Kuuromykkäin Lehti.

N:o 1. Tammikuu 1904. 9:s vuos.

Tilaushinta: **1 mk. 50 p. vuodelta.**

Toimittajat: *I. Savolainen.* *K. Reponen.*

Vuoden vaiheella.

Kun Herra uuden vuoden
Soi meille alkavan
Suo että joka hetken
Mä kanssas vaellan.

Sä johda askeleeni
Ja mittaa polkuni.
Valaise päivyeni
Kirkasta kulkuni.

Ja katso harhaellen
Jos tieltäs' poikkean.
Syntistä armahdellen
Vie jälleen oikeaan.

Ja vedä syvemmälle
Lähemmäks' ristiäs.
Oksalles' vähimmälle
Myös anna kasvuas.

Ja anna ihanoita
Mun kulkee tietäsi
Miss' kuuluu kanteloita
Ja kaikuu psalmisi.

Miss' täysin määrin juoda
Voin elon virrasta.
Voi oksas' heelmän tuoda
Ja kukkii armosta.

Niin kiinnitä mun mielen
Sinuhun ainoaan
Ett' oppii jäykkä kielen
Kiitostas veisaamaan.

Sun valtakunnassasi
Ett' tääll' jo eläisin
Sun pelastuksessasi
Tuloas' toivoisin.

H. S.

Kuopion kuuromykkäin koulu.

Kuva kolmannella sivulla on varmaankin monelle tämän lehden lukijalle tuttu. Tässä isossa talossahan moni teistä ensin sanoi a, a ja sitte pata, puu, j. n. e.; sen isossa salissa on moni teistä ensimmäisen kerran käynyt Herran P. ehtoollisella, sen ruokasaleissa olette monta puuroa syöneet, sen siisteissä vuoteissa monta rauhallista yötä nukkuneet,

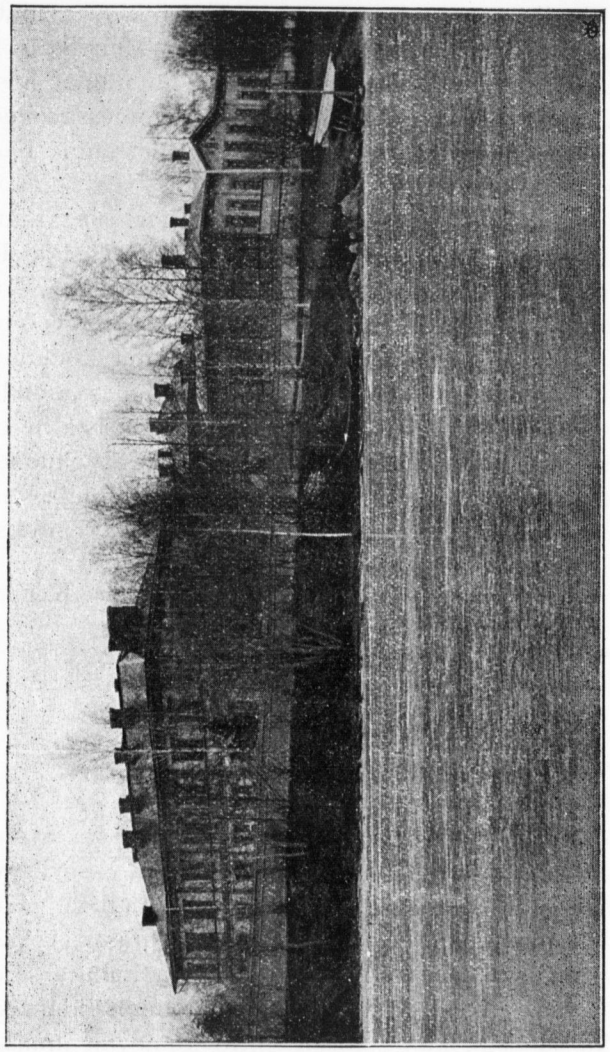

Kuopion kuuromykkäin koulu.

sen pihalla monta hauskaa leikkiä leikkineet, mutta myöskin joskus nurkassakin seieoneet. Monella teistä on tämä talo rakkaassa muistissa. Muutamat teistä jotka eivät ole tässä talossa lapsina koulussa olleet, ovat siihen tutustuneet kesäkoulussa ollessaan. Kuurojen koulu muutettiin tähän taloon, joka sijaitsee kauniilla paikalla Kuopion lahden rannalla, v. 1889, mutta sen aikaisia rakennuksia on nyt enää vaan yksi jälellä, yksinkertainen puurakennus kuvan keskellä. Kun koulun oppilasmäärä lisääntyi, ei se sopinut vanhoihin pieniin puurakennuksiin, joita ei ollut kouluhuoneiksi rakennettu, sentähden ne revittiin alas ja niiden sijalle rakennettiin kaksi uutta kaksikerroksista rakennusta, joista toisissa on luokkahuoneet, käsityöhuoneet y. m. ja toisessa, jonka kattoa ja savupiippuja vaan kuvassa näkyy, on asumalaitos. Nämä rakennukset valmistuivat v. 1898.

K.

Yksinäisyys!

Yksinäisyys on ystäväni varhaisemmasta lapsuudestani asti, viihdyn parhaiden seurassasi yksinäisyys. Yksinäisyydessä tuntee sydän suurta rauhaa. Kun on ollut pitemmän ajan väsyttävässä seurassa, ja pääsee yksinäisyyteen voi ymmärtää hyvin kuinka se on virkistävää. Kesällä yksinäisyys luonnon helmassa on niin suloista, kun suloisin soitto kuulevan ihmisen

korville. Yksinäisyydessä voi ihminen paraiten ajatella suhdettansa Jumalaan, kanssaihmisiinsä y. m. velvollisuuksiansa.

Jätin kaikkein tärkeimmän asian viimeiseksi ja se on: Yksinäisyydessä voi ihminen parahaiden kuulla Jumalan alati kutsuvaa ääntä, Poikani, Tyttäreni anna minulle sinun sydämes ja anna minun tieni olla sinun silmäisi edessä.

Orimattila 6—1 —04.

Hulda Hakala.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Jääskessä $19^{25}/_{12}03$.

Nyt uskallan antaa tietoa olostani tietämättömille lehden lukijoille, että rakkaat vanhemmat ovat muuttaneet perheensä kanssa Kuopion seudulta Viipurin lääniin nimeltä Jääski. Autan äitiä ja teen kaikellaisia töitä kotona, mutta en viitsi puhua töistäni teille.

Toverit olkaa hyvä ja kirjoittakaa kirjeitä minulle. Herran turvaan.

Osoitteeni: Jääski, Järvikylä.

Ystävyydellä

Riikka Reinikainen.

II.

Orimattila 6—1 —04.

Rakkaat Kuuromykät!

Tänä ihanana iltahetkenä otan kynän käteeni kirjoittaakseni, muutamia riviä lehtemme palstoille.

Onnellista uutta vuotta, vaikka minun toivotukseni tulee näin myöhäiseen. Taaskin katosi yksi vuosi, kaikki aina muuttuu ajan mukana, yksi vaan ei muutu se on Jumalamme. Jumala on rakkaus, tavallisesti kaikki ihmiset myöntävät Jumalan olevan hyvän kuin heille käy hyvin, mutta Jumala on silloinkin muuttumaton rakkaus kuin Hän menettelee kanssamme päinvastoin kuin itse toivomme. Ja ne ihmiset ovat onnellisia jotka ovat oppineet kaikki kaikessa antautumaan Jumalan isälliseen johdatukseen. Jumala johtaa vuodesta vuoteen yksilön ja kansakuntain kohtaloa.

En tällä kerralla osaa juuri mitään kirjoittaa kuuromykistä syystä, etten ole heitä tavanut kuin yhden kerran kesällä Lahdessa, jossa tapansa mukaan oli Jyväskylän kuuromykkäinkoulun johtaja pitämässä Jumalanpalvelusta Herran Pyhän Ehtoollisen kanssa tämän puolen kuuromykille. Nythän taidamme saada kaksi omaa pappia kuuromykkäin opetusta varten, minä suurella lämmöllä ottaisin vastaan kaikki mikä voi viedä eteenpäin kuuromykkäin asiaa hengellisessä suhteessa sillä jumallisuus on tarpeellinen kaikissa asioissa, jolla on ajallisen sekä tulevaisen elämän lupaus ja onni. Minun täytyy taas tällä kertaa lopettaa kirjoitukseni, ettei vaan arvoisa toimitus kiellä tilaa

näin pitkältä palalta. Lämmin tervehdykseni tutuille ja tuntemattomille kuuromykille. Jumalan halttuuu.

Sisarenne

Hulda Hakala.

III.

Pieksämäellä 19³/₁04.

Raakkaat Km. sisaret ja veljet!

Toisen kerran minä kirjoitan Km. lehteen ja onnellista uutta vuotta toivotan rakkaille opettajille, opettajattarille, luokkatovereilleni ja kuuromykille. Jo vanha vuosi on mennyt pois ja on jo tullut uusi vuosi. Kiittäkäämme Jumalaa, sillä hän on hyvä ja laupias meille ollut.

Kerron vähän itsestäni ja elämästäni. Minä voin hyvin ja olen oikein terve. Kiitos Jumalalle terveydestäni. Viime keväänä herra pastori Huugo Nyberg laski meidät H. P. Ehtoolliselle Mikkelin kaupungin uudessa kirkossa. Hän saarnasi hyvästi Jeesuksesta. Minä haluan käydä joka kevänä Herran Ehtoollisella Mikkelissä, sillä me saamme nähdä kun pastori saarnaa selvästi. Usein minä ikävöitsen rakkaita opettajia opettajattaria ja koulua kun en ole enää heidän luonansa, sillä opettajat ja opettajattaret ovat opettaneet meitä tuntemaan Vapahtajasta.

Minä menin ensin Poriin käymään. Siellä minä oleskelin pari päivää ja kävin toverini Fanny Brusin'in tykönä, kävin hänen kanssaan hautausmaata katso-

massa. Mutta en käynyt kotonani sillä Porista on pitkä matka kotiin, vähän enemmän kuin 30 kilometriä. Minun piti lähteä pois pian Porista Pieksämäelle. Äitini oli jo minua vastassa siellä nuorimman sisareni kanssa. Silloin minulla oli vaikea tuntea mykkiä, joita olin ennen nähnyt. 2 p. kesäkuuta läksin pois sieltä ja tulin Pieksämäelle. Täällä minä olen kankurina. Minä asun kansakoulussa Tepposen luona. Lokakuussa kudoin 28 metriä kangasta kangaskoneella, olen jo kutonut paljon kankaita. Herra Tepponen on kansakoulun opettaja ja lautakunnan esimies. On ikävä kun täällä ei ole tuttavia mykkiä. Minulla on ikävä, kun täällä ei kukaan saarnaa minulle. Mikkelin km. koulussa saarnataan joka pyhä kuuromykille. Minä tahtoisin mennä katsomaan sinne Jumalanpalvelusta. Minä olin Mikkelin km. joulujuhlassa. Johtaja Savolainen lähetti minulle vapalipun rautatielle josta kiitän häntä. Minä olin siellä pari päivää lepäämässä. Oli hyvin hauska käydä Mikkelissä. Siellä kävin opettajattareni Pesosen tykönä. Jeesus on antanut kaikille joulujuhlan. Ihmiset menevät jouluaamuna kirkkoon. Minä myös kävin kirkossa, olen nähnyt että kirkossa seisoi 2 pappia alttarilla ja toisen papin päällä oli juhlavaatteet. Minä sain joululahjoja Tepposelta. Minä olen lukenut Km. lehdistä että nuoret mykät ikävöitsevät opettajiansa ja kouluansa. Muistakaat rakkaita opettajia, jotka ovat teille puhuneet paljon Jumalasta. Kyllä minä muistan ja ikävöitsen rakkaita opettajia kun jätin koulun ja kaikkia rakkaita toveriani ja läksin pois kauas ja en voi olla heidän luonansa. Menen kotiin keväällä käymään. Minä

olen nähnyt Nikkarilan kuuromykkäin talouskoulun mutta se ei ole vielä valmis.

Madilla Lahdensuu.

Osoite: Pieksämäki, Kansakoulu.

Kuinka vanhaksi eläimet elävät.

Jumala yleensä ei ole määrännyt eläimille niin pitkää ikää kuin ihmisille. Vaikka tosin on joitakuita eläimiä, jotka elävät paljon vanhemmaksi ihmistä.

Eläimillä on ruumiissaan merkkejä, joista saattaa tietää sen ijän. Näistä merkeistä saadaan tietää suunnilleen kuinka kauvan siihen lajiin kuuluvat eläimet elävät. Sillä ilman näitä merkkejä olisi niiden ikää vaikea tietää. Kukaan näet ei kirjoita kirjaan milloin karhun poika metsässä syntyy ja milloin se kuolee. Lehmällä on sarvissaan ikävuosien merkit. Vuoden vanhalla lehmällä on sarven juuressa yksi uurre, 2 vuoden vanhalla 2 uurretta j. n. e. Hevosen ostaja tarkastelee hevosen hampaita. Niistä hän näkee hevosen ijän.

Kesyt eläimet elävät lyhemmän aikaa, kuin sitä vastoin villissä tilassa olevat eläimet ovat pitempi ikäisiä. Niinpä elää hevonen noin 25 vuoden ikäiseksi, mutta villihevonen elää paljon vanhemmaksi. Jänis ja orava elävät noin 7 vuoden vanhaksi. Kettu, susi ja kissa elävät noin 15—20 vuoden ikäiseksi. Sika voi elää 30 vuoden vanhaksi. Peura ja kameli elävät 40 tahi 50 vuoden ikään. Koiran ikä on 12 tahi

15 vuotta. Lammas ei elä 10 vuotta vanhemmaksi. Joskus kuitenkin voi oinas eli uros lammas saavuttaa 20 vuoden ijän. Karhukaan ei elä 20 vuotta vanhemmaksi. Samoin leijona. On kuitenkin kerran huomattu leijonan eläneen 70 vuoden vanhaksi.

Kun ihmisen tavallinen ikä on 60 eli 70 vuotta, korkeintaan 80 eli 90 vuotta niin kuolevat yllämainitut eläimet ihmistä nuorempana.

Semmoisia eläimiä jotka elävät kauvemman ihmistä ovat elehvantti, joka elää noin 100 vuoden ikäiseksi. Saman ijän voi saaauttaa linnuista kotka. Joutsenen sanotaan elävän 150 vuoden vanhoiksi.

Kalat ovat pitkä ikäisiä. Niinpä eräs hauki huomattu eläneen 247 vuoden vanhaksi. Mutta oli se suuruudeltaankin aika votkale. Sen luuranko, jota säilytettiin kauan oli 19 jalkaa pitkä. Matelijat, jotka ovat sitkeä henkisiä, ovat myös pitkä ikäisiä. Pietarissa oli eräs kilpikonna, joka eli 120 vuoden vanhaksi. Onpa ollut olemassa kilpikonna, joka on elänyt yli 300 vuoden ikäiseksi.

Vielä on huomattava että eläimet vietynä syntymäseuduiltaan toisiin seutuihin ja eri ilman aloihin eivät elä yhtä vanhoiksi, kuin kotipaikoillaan, vaan kuolevat paljon nuorempina.

Pietarista.

Kiitos Luojalle armostansa ja hyvyydestänsä! Nyt päivät ovat ruvenneet pitenemään, kevätlukukausi on alkanut, koululaiset, opettajattaret ja opettajat ovat

alottaeet työnsä, jota siunatkoon kaikkein herrain Herra.

Tahdon kirjoittaa tähän lehteen taas yhteisen kirjeen. Täällä on paljon tapahtunut, nyt tässä kerron että Tammik. 7 p. (Joulukuun 25 p. vanhaa lukua) tulivat Viipurista Lyydia Kupainen ja Hj. Lovén tänne. Sitten senraavana päivänä he ja minä menimme venäläisten kuuromykkäinkoululle, jossa oli joulupuu-iltama luultavasti ainoastaan niitä kuuromykkiä varten, jotka kävivät tätä koulua tai ainoastaan koululla asuvia kmykkiä varten. Se alkoi klo 7 illalla. Siellä oli paljo kuulevaa väkeä ja myös aikaihmisiä k. mykkiäkin katsomassa. Kun menimme isoon saliin, niin näimme, että lähellä salin seinää (ei keskellä lattiaa) seisoi tavattoman korea ja muhkea joulupuu, joka oli koristettu kaikenlaisilla joululeluilla ja myös moniväisillä kyntteleillä. Näin suurta ja muhkeaa joulupuuta en ole koskaan nähnyt. Sen edustalla seisoivat oppilaat, tytöt oikealla ja pojat vasemmalla puolella, niin että voi käydä keskellä salia. Ja vielä näitä molemmin puolin seisoi paljo väkeä. Siellä oli hoitajia, joilla kaikilla on saman värinen puku päällänsä, he melkein jokainen kantoivat rinnallansa mitalin ja opettajia joilla oli myös sama puku ja jotka kantoivat miekkoja kupeilla ja lappuja olkapäillänsä. Tällaisia ei ole Suomessa. Ajattelin, että he ovat sotaherroja, mutta erehdyin, eivät ole, vaan opettajia. Sitten annettiin lahjaksi oppilaille paljo namusia, mutta tarpeita jotka huvittaisivat pikku oppilaita, käsityökoreja ja palttoja. Näitä lahjoja rikkaat ihmiset ehkä olivat ostaneet. Kun oppilaat olivat ne saaneet, niin vähän ajan perästä he rupesivat tanssimaan, he tanssivat kiltisti ja tasaisesti. Mutta me vaan seisoimme ja istuimme kauan, sillä emme uskaltaneet liikkua väen paljouden tähden. Vaan kun menivät vieraat toisiin huoneisiin, niin silloin tohdimme mennä kävelemään ja katselemaan, kävelimme paljon. Siellä oli hyvin monta

huonetta. Näimme, että siellä oli suoria ja pitkiä penkkejä ja pulpetteja, niinkuin kuulevilla kansakouluissa, muutamia kapeita ja pitkiä peilejä, joissa oppilaat voivat nähdä suun liikkeitä ja monta erilajia ompelukoneita. Oli kuitenkin ikävä sillä emme ymmärtäneet venättä, että voisimme lukea kirjoituksia, joita oli jokaisen oven yläpuolella. Oli tarjona teetä jä muuta juomaa, paljon hedelmiä ja namusia. Välistä viittasimme venäläisten k. mykkien kanssa, he jotenkin hyvin ymmärsivät ja myös mekin. Hj. Lovén esitti minut muutamille tutuillensa, venäläisille k. mykille. Meillä kaikilla katselijoilla oli mukana pääsylippu. Tämä iltama päättyi klo 1 yöllä. Me tulimme ja kävelimme pitkän matkan minun kotiini, mutta Lovén lyhyemmän matkan toiseen kortteeriin. Saavuimme kotiin kello 2 yöllä.

Sitten vielä seuraava päivänä tuli toinen iltama nimittäin naamiohuvit. Se alkoi kello 9 illalla, ostettiin toisia pääsylippuja. Se kartano, jossa naamiohuviiltama pidettiin, oli kauempana kuin v. k. mykkäinkoulu. Siellä sali oli tavattoman suuri ja korkea, sen lattia on liukas ja kaikki ovet saliin päin olivat peilistä ja ylhäällä oli kuisti eli veranto huoneen ympäri niin että voi nähdä aivan hyvin alhaalle. Sitten tuli monta näyttelijää, joilla oli päällänsä kaikenlaisia ulkomaalaisia kansallispukuja. Myöhemmin esiintyi hiljattain yksi näyttelijä, jonka päällä oli ruotsalainen tai norjalainen kansallispuku. Viime mainittu näyttelijä oli sievempi kuin muut kaikki. Siellä oli Kiinalainen mies, kotoisin Kiinan maasta, katsomassa. Tansittiin paljon, mutta me emme mitään tehneet muuta kuin istuimme, viittasimme toistemme kanssa, kävelimme ja joimme teetä ranskan pullan kanssa. Se loppui kello 4 aamulla. Menimme kotiin ajurilla, ja olimme perillä klo 5 aamulla.

Ehkä kysytte, mistä tiesimme mennä näihin iltamiin. Viime kesänä ollessani vielä Viipurissa, kävivät muutamat v. k mykät sekä naiset että herrat huvimatkalla Viipuriissa, katsomasa kaunista maisemaa ja luontoa. Kun nämät saapuivat Viipurin asemalle niin huomasi Lovénin veli heidät viittauksista, ja lähetti juoksypojan kautta tiedon Lovénille. Silloin meni Lovén siihen paikkaan johon heidän oli mentävä ja näki heidät. Vähän ajan perästä rohkaisi hän mieltänsä ja meni lähelle heitä ja rupesi esittämään itseänsä. Silloin ihastuivat ja tervehtivät häntä ja pyysivät olemaan oppaana huvimatkalla Viipurissa ja sen ympäristöllä. Hän oli myös oppaana ja tulkkina puodeissa Viipurissa, he ostivat tarpeita ja veivät Pietariin. Viime kesänä myös toisen kerran kävivät he siellä, mutta en ole yhtään heitä nähnyt.

Fanny Seppänen.

Pieniä tietoja.

— **Helsingistä.** Tammikuun 16 p. illalla vietti Helsingin km. yhdistys kuusi juhlaansa Bulevardin katu N:o 7 lehtori Heikelin isossa voimistelu salissa. Juhla oli onnistunut kaikinpuolin hyvin. Seura oli vilkasta. Opettaja Hirn piti juhlapuheen. Esitelmän (Anja Tuulosen »Raittius ja Rakkaus») piti neljä naista muodostetussa talonpoikais tuvassa. Sitten tuli ilveilijä ja joulu ukko saliin. Heitä katseli yleisö uteliaasti. Lahjoja jaettiin arvan kautta jäsenille ja lapsille. Makeisia samoin »pussi» jokaiselle jäsenelle. Teetä ja voileipiä tarjottiin kaikille vapaasti. Vieraita km. oli saapunut monta. Lahjoja olivat herrat kauppiaat lahjoittaneet hyvin paljon. Sunnuntaina 17 p. oli juhla taas samassa salissa. Voileipiä ja teetä vielä tarjottiin.

— **Jouluaattona** valmisti Helsingissä km. yhdistyksessä rouva Sundberg ja poikansa John Sundberg juhlan kodittomille kuuromykille. Juhla alkoi kello 5 ehtoolla, samalla ajalla olivat juhlaan osaaottavat saapuneet hiljaan ja juhlallisesti. Sievä joulukuusi oli valmistettu. Kuusen kynttilöiden valaistessa alkoi juhlan toiminta. Opettaja D. Hirn puhui joulun merkityksestä. Neiti Thyra Eklund piti rukouksen. Teetä ja makeisia tarjottiin. Sitten ottivat juhlavieraat osaa iloon kuusen ympäri. Joululahjoja tulvaili pitkän ajan. Lahjat lahjoitti neiti Uflen. Myöhemmin oli ruokapötä juhlallisesti valmiina. Oli oikein kodikasta nähdä, kun pitkä ruokapöytä oli täynnä ruokia ja ympärillä 18 juhlavierasta istui atrioiden. Vielä joulu aamuna kello 8 kokoontuivat samat vieraat yhdistykseen kuusta valaisemaan. Opettaja Hirn neuvoi silloin juolun merkityksestä. Silloin kello 10 piti neiti Thyra Eklund rukouksen puhuen Jeesuksen syntymästä. Uutena vuotena samoin piti herrasvouti Sundberg teen tarjous juhlan Helsingin km. yhdistyksessä kaikille kuuromykille.

— **Kuuromyk. opettajatar neiti Helsingius** ja k. m. ystävä oli tervetullut Helsingin km. yhdistykseen ja piti raamatun selitystä puhuville kmykille Uutena vuotena ja sunnuntaina. Samoin opettajatar neiti Nyström neiti Helsingiuksen pois mentyä piti kerran raamatun selitystä mainitussa yhdistyksessä.

— **Neiti Alli Nissinen** piti puheen terveyden hoidosta Helsingin km. yhdistyksessä viime joulukuun loppupuolella. Neiti Elma Eklund tulkitsi viittomalla

niille, jotka eivät ymmärtäneet puhetta. Neiti Nissinen puhuu hyvin tavaavasti, että jokainen puhetta ymmärtävä km. hyvin ymmärsi.

Samoin piti rouva Alli Trygg-Helenius toisen esitelmän raittiudesta ja näytti kuvia juoppoudesta ja raittiuden vaiheista. Helsingissä ovat km. niin innostuneet raittiuteen, että he toivovat vielä saavan nähdä monta esitelmää raittiudesta.

— **Kirjeenvaihtoa.** *Antti Jokelainen,* tilauksenne ja tilausrahat olemme saaneet. *Albin Hänninen,* kirjeenne ei sopinut tähän lehteen. *Anna Marila,* samoin.

Ilmoituksia.

Kihloissa:

Hilma Johanna Koivukangas. Alexander Puolakka.

Kuuromyk. lehden täydellisiä vuosikertoja v. 1898 ja 1899, joissa vuosikerroissa on 8 numeroa ja 1901, 1902 ja 1903, joissa on 12 numeroa, on saatavana **Kuuromyk. lehden toimitukselta, Mikkelissä.** Yksi vuosikerta maksaa 50 penniä ja kaikki yllä mainitut yhteensä 1 markka.

HUOM! Ne tilaajat, jotka eivät vielä ole lähettäneet tilausrahoja Kuuromykkäin lehdestä viime ja edelliseltä vuodelta pyydetään ne heti lähettämään. — Uusia Kuuromyk. lehtiä ei lähetetä ennenkuin tilaajat lähettävät edellisten vuosien tilausrahat.

Kuuromykkäin sormiaakkosia

saa ostaa Helsingin kuuromykkäin yhdistykseltä osote **Helsingin Kuuromyk. yhdistys. Helsinki. Annankatu N:o 8.** Hinta kappaleelta on 5 penniä ja postimaksu 10 penniä, joka on tilattaessa lähetettävä.

Tilausilmoitus.

Kuuromykkäin Lehti ilmestyy tänävuonna samanlaisena ja saman hintaisena kuin viimevuonnakin. Postikonttorista ja Kuuromykkäin lehden Toimitukselta tilattaessa maksaa se **1 mrk. 50 penniä** ja asiamiehiltä tilattaessa maksaa lehti **1 mrk. 25 p.** vuodelta.

Seuraaavilta asiamiehiltä saa Kuuromykkäin lehteä tilata: Turussa, pastori A. E. Nordmanilta; Helsingissä, Annankatu N:o 8, neiti Maria Sihvolalta; Porvoossa, neiti L. Aschanilta; Forsassa, Bernh. Nybergiltä; Jyväskylässä, pastorska H. Luomalta; Kuopiossa, neiti N. Helsingiuselta; Sortavalassa, neiti H. Saukolta; Viipurissa, hra J. Pykäläiseltä ja Hj. Lovenilta; Hämeenlinnassa, hra Ilmari Saarikolta; Tampereella, hra G. Attilalta; Vaasassa, Nikolai Söyringiltä; Raumalla, neiti Maria Sundvall'ilta; Porissa, hra Anton Rosenvall'ilta ja Johan Rosenvall'ilta; Eurajoella, neiti Sandra Sundilta; Kokemäellä, neiti Anna Sallgénilta; Oulussa, neiti E. Serenius'elta ja Antti Jokelaiselta ja Pietarissa, Veljekset Palmgrenin Suomalaisesta kirja-kaupasta, Suuri Tallikatu N:o 8.

Sisältö: Vuoden vaiheella. (runo). — Kuopion kuuromykkäin koulu. — Yksinäisyys. — Kirjeitä kuuromykiltä, I, II ja III — Pietarista. — Pieniä tietoja — Ilmoituksia.

Mikkelissä, O. B. Blomfelt'in kirjapainossa 1904.